

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-2524

Dato: 10. juni 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 374 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 374:

"I Københavns Kommunes økonomiske genopretningsplaner på børneområdet (som vedlagt svar på SOU alm. del – spørgsmål 321) fremgår det af genopretningsplanen for Socialcenter Nørrebro, at i forhold til kontaktpersoner har den gennemførte oprydning ikke i tilstrækkelig grad (...) haft effekt. På den baggrund, vil der blive ændret på vurderingskriterierne for tildeling specielt ift. gruppen 0-12 år. Her er der tale om 37 forhold (...). For gruppen over 12 år vil vi gennemgå forholdene med henblik på at standse 75 forhold (...)" Det ønskes oplyst, om man i henhold til reglerne i serviceloven kan vedtage, at man vil fjerne kontaktpersonen fra et på forhånd fastlagt antal børn og unge?"

Svar:

Som beskrevet i mit svar på alm. del spørgsmål nr. 371 og nr. 373, følger det klart af lovgivningen, at de kommunalt fastsatte rammer for udmøntningen af serviceloven ikke må medføre, at børn og unge med behov for særlig støtte afskæres fra at få den nødvendige hjælp. Hvis et barn har behov for særlig støtte efter serviceloven, skal der iværksættes en indsats, som må formodes at kunne imødekomme dette behov.

Det er muligt, at de enkelte unges behov kan imødekommes gennem andre foranstaltninger end kontaktperson, men lovens krav om individuelle konkrete vurderinger af det enkelte barns behov - og forpligtelsen til at iværksætte en passende foranstaltning i forlængelse af denne vurdering - kan ikke tilsi-desættes. Der må i forlængelse heraf heller ikke tages usaglige økonomiske hensyn i den kommunale sagsbehandling. Det betyder, at kommunalbesty-

relsen ikke må tage økonomiske hensyn, som betyder, at der vælges en løsning, som ikke tilgodeser barnets eller den unges behov.

En kommune kan godt fastsætte en målsætning om en reduktion i antallet af en given foranstaltning, men kommunen er altid forpligtet til at foretage en konkret vurdering af det enkelte barns behov – og opfyldelsen af en eventuel målsætning skal til enhver tid vige for konkrete børns behov for særlig støtte. En kommune kan således ikke undlade at tildele en kontaktperson – eller undlade at iværksætte en foranstaltning i øvrigt – alene med henvisning til en målsætning om brugen af denne foranstaltning..

I øvrigt kan jeg til orientering oplyse, at Velfærdsministeriet har sendt Københavns Kommunes genopretningsplan på det sociale område til Statsforvaltningen Hovedstaden, som fører tilsynet med kommunerne i regionen, så de har mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at gå ind i sagen af egen drift.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen